

Tajemnice Wielkiego Czwartku

Wielki czwartek to ?wi?to Ko?cio?a, jako rodziny. Jezus, ?wiadomy, ?e ju? nadesz?a godzina Jego odej?cia z tego ?wiata, gromadzi aposto?ów wokó? sto?u na wspólny posi?ek i przedstawia im s?owem i przyk?adem jak ?y?, aby by? rodzin?. Wejd?my razem z aposto?ami do wieczernika i prze?yjmy razem z nimi pi?? szczególnych zdarze?, jakie mia?y miejsce podczas tej ostatniej wieczerzy.

Pierwsze z nich to umywanie nóg aposto?om. Jezus przepasuje si? prze?cierad?em, bierze naczynie z wod? i myje aposto?om nogi, mówi:c: „Je?li Ja, Pan i Nauczyciel umyвам wam nogi, o ile bardziej wy powinni?cie jeden drugiemu umywa? nogi”. Aposto?owie reprezentuj? ca?y Ko?ció?. Dlatego Jezus, s?owem i przyk?adem, przekazuje im program ?ycia dla nas wszystkich. Wszyscy jako chrze?cijanie jeste?my powo?ani, aby s?u?y? ludziom w naszych ?rodowiskach, a szczególnie s?u?y? sobie nawzajem, by Ko?ció? stawa? si? rodzin?.

Drugi epizod to powierzenie uczniom Nowego Przykazania. Jezus mówi co?, co staje si? sercem ca?ej Ewangelii: „Przykazanie nowe daj? wam...; mi?ujcie si? **wzajemnie** tak, **jak** Ja was umi?owa?em”. W tym przykazaniu s? dwa s?owa, które maj? kluczowe znaczenie dla naszego ?ycia. Pierwsze s?owo to: **wzajemnie**. Jezusowi nie wystarcza, aby?my w Ko?ciele, w parafii podejmowali tylko jakie? dzia?ania charytatywne. On chce, aby?my czuli si? odpowiedzialni jedni za drugich, aby?my dbali jedni o drugich, piel?gnowali kontakty jedni z drugimi tak, jak w ka?dej dobrej rodzinie. Drugie wa?ne s?owo, to **jak**. Jezus wskazuje w ten sposób, ?e miar? naszej mi?o?ci, mi?o?ci mi?dzy nami, ma sta? si? Jego mi?o?? do nas. W ten sposób Jezus mówi nam: „Przezwy?ajcie wszelkie bariery, które was dziel?. Nie zatrzymujcie si?, kiedy napotykalie trudno?ci lub rozzarowania. Ja was umi?owa?em mimo waszych grzechów i niewierno?ci. Róbcie, wi?c to samo, przebaczajcie jedni drugim ”.

Trzeci epizod, to modlitwa o jedno??. Powo?uj?c aposto?ów do s?u?enia drugim i do ?ycia w mi?o?ci wzajemnej, Jezus przygotowywa? ich do przyj?cia Swojego testamentu, który wyrazi? modl?c si? do Ojca: „Ojcze, aby byli jedno tak, jak Ja i Ty jedno jeste?my”. Zostali?my stworzeni na obraz i podobie?stwo Boga Trójjcy, Boga jednego w trzech osobach - Ojca i Syna i Ducha ?wi?tego - które stanowi? jedno w mi?o?ci wzajemnej. Nie zostali?my, wi?c stworzeni, aby ?y? w pojedynk?, lecz aby przez mi?o?? d???y? do jedno?ci mi?dzy nami, podobnej do Bo?ej jedno?ci. Istot? powo?ania chrze?cijanina jest ?y? tak, aby ka?dego dnia budowa? swój jedno?? z Bogiem, d???c do jedno?ci mi?dzy sob? i ze wszystkimi, i w ten sposób tworzy? bratersk? rodzin? dzieci Bo?ych.

Czwarty epizod to ustanowienie Eucharystii. Jezus wie, ?e taka Bo?a jedno?? nie mo?e by? zrealizowana ludzkimi si?ami. Dlatego ustanawia Eucharysti?, staje si? naszym pokarmem, aby przemieni? nas w Siebie. Kiedy przyjmujemy Eucharysti?, dobrze przygotowani przez spowied? i pojednanie si? z naszymi bli?nimi, ten pokarm nie staje si? cz???ci? nas, lecz przemienia nas w Chrystusa. Kiedy ka?dy jest Chrystusem, wtedy te? mi?dzy nami stajemy si? jedno, jeste?my ?ywym Ko?cio?em.

Pi?ty epizod to ustanowienie kap?a?stwa. „To czy?cie na moj? pami?tk?”. Aby Eucharystia

mogła nakarmić każdego chrześcijanina, na całym świecie, Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy ustanowił również Sakrament Kapłaństwa. Bez apostołów, bez kapłanów, nie byłoby bowiem ani sakramentu pojednania, który nas przygotowuje do Eucharystii, ani Eucharystii, która buduje jedność Kościoła. Będziemy wdzięczni kapłanom za to, że aby budować Kościół jako rodzinę, rezygnują z założenia własnej rodziny.

Kościół jednak nie żyje dla siebie. Jezus, zanim opuścił ten świat, powiedział apostołom: „Idźcie na cały świat i głosźcie Ewangelię wszystkim narodom”. Kościół ma swoje zadanie: jest nim ewangelizacja świata. Realizuje się ona wtedy, kiedy my chrześcijanie dajemy świadectwo miłości wzajemnej: „Po tym poznajcie, że jesteście uczniami moimi, jeżeli miłość wzajemną między wami będziecie” powiedział Jezus. Aby współcześni ludzie, którzy coraz bardziej oddalają się od Chrystusa i Kościoła, mogli na nowo doświadczyć piękna życia chrześcijańskiego, nie wystarczy, że widzimy jak chodzimy do Kościoła. Trzeba, by widzieli, że miłujemy się wzajemnie tak, jak miało to miejsce we wspólnotach pierwszych chrześcijan. Wtedy Cesarstwo rzymskie ugruntowane na zasadach prawa państwowego upadło, a chrześcijaństwo głoszące prawo miłości rozwijało się. Tak samo będzie i dziś, jeżeli Kościół, jaki ukształtujemy, będzie rodziną. Współczesny laicki świat, egoistycznie poszukujący wygody i przyjemności, też upadnie, a chrześcijaństwo będzie przeżywało nową wiosnę.

Drodzy bracia i siostry, niech ten Wielki Czwartek stanie się początkiem budowania nowych braterskich relacji. Starajmy się o wzajemną chrześcijańską miłość – miłosierną, pragnącą dla wszystkich dobra, wybaczać sobie, ofiarować. Niech ona ożywia nasze rodziny, wspólnoty, nasze miejsca pracy, aby Jezus, który oddał za nas życie, mógł się cieszyć, widząc, że Kościół wzrasta jako Jego rodzina.

ks. Roberto